

ÎNCHEIERE

23 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova împotriva deciziei din 27 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Stepan Tatar împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ,

c o n s t a t ă:

La data de 20 martie 2015, Stepan Tatar s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al MAI solicitând anularea ordinului nr. 124 ef. din 05 martie 2015 cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului IP Comrat al DP a UTA Găgăuzia a IGP, căpitan de poliție Tatar Stepan Nicolai.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că prin ordinul șefului Inspectoratului General de Poliție al MAI nr. 124 ef din 05 martie 2015, a fost sancționat disciplinar cu mustrare.

Menționează că, temei de sancționare a fost invocat faptul încălcării prevederilor art. art. 27, 28 alin. (1) lit. g) a Legii cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, nr. 320 din 27 decembrie 2012, pct. 9 subpunctul 7 al Statutului disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 502 din 09 iulie 2013, manifestată prin imixtiunea în activitatea agentului constator Stanislav Mihalcenco, admisă la data de 08 februarie 2015 și tentativa de a-1 obliga pe ultimul să îndeplinească acțiuni contrar prevederilor legale, prin nedocumentare a faptei contravenționale comise de către Dmitri Chior.

Sușine că, ordinul contestat a fost întocmit cu lezarea drepturilor privind informarea despre desfășurarea anchetei de serviciu, ce se manifestă prin faptul că nu i-a fost adus la cunoștință materialele acesteia, lezându-i-se astfel dreptul la apărare, la egalitatea armelor și la un proces echitabil.

Afirmă că, ancheta de serviciu a fost una superficială, deoarece în cadrul acesteia nu a fost audiat Dmitri Chior și nu i s-a cerut să dea explicații, în condițiile când a fost subiectul nemijlocit al evenimentelor date și care ar fi putut confirma

poziția sa precum și faptul că discuția cu Stanislav Mihalcenco a avut un caracter de serviciu. Discuția a fost despre temeiul pentru care a fost oprit Dmitri Chior, deoarece Stansilav Mihalcenco a avut un comportament necorespunzător, cât și informarea lui Dmitri Chior despre drepturile și obligațiile acestuia.

Indică că, nu s-a adresat cu careva cereri, propuneri sau amenințări către Stanislav Mihalcenco, în vederea determinării ultimului să întreprindă careva acțiuni contrare legii.

Specifică că, la baza acțiunilor imputate au stat doar declarațiile lui Stanislav Mihalcenco, care nu au fost confirmate prin careva probe pertinente, concludente și utile, acestea purtând un caracter declarativ și nu puteau fi puse la baza sancționării.

Prin hotărârea din 29 aprilie 2015 a judecătorei Centru, mun. Chișinău s-a admis acțiunea depusă de Stepan Tatar și s-a anulat ordinul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al RM nr. 124 ef. din 05 martie 2015 cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului Inspectoratului de Poliție Comrat al Direcției de Poliție a UTA Găgăuzia a IGP, căpitan de poliție Tatar Stepan Nicolai.

Prin decizia din 27 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Inspectoratul General al Poliției și s-a menținut hotărârea din 29 aprilie 2015 a judecătorei Centru, mun. Chișinău.

La data de 03 februarie 2016, Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al RM a declarat recurs împotriva deciziei din 27 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În susținerea recursului s-a invocat că instanțele ierarhic inferioare au încălcat normele de drept material, prin neaplicarea legii care trebuia să fie aplicată, deoarece în litigiul respectiv nu și-a găsit aplicare legea specială care reglementează sarcinile, atribuțiile drepturile și responsabilitățile Poliției, or, conform art.1 alin.(2) al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, nr.320 din 27 decembrie 2012, prevederile prezentei legi se aplică polițiștilor - persoane angajate la serviciu în Poliție, investite cu drepturi și obligații pentru exercitarea atribuțiilor Poliției și cărora li se acordă grade speciale în condițiile prezentei legi.

Menționează că, instanțele ierarhic inferioare au dat o apreciere arbitrară probelor prezentate.

Consideră că, soluția instanței de apel este bazată pe argumente neexamineate în cadrul dezbaterilor judiciare.

Indică că, instanțele ierarhic inferioare au interpretat eronat pct. 57 subpct. 7 al Statutului disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 502 din 09 iulie 2013, ceea ce a dus la soluționarea eronată a pricinii.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 27 octombrie 2015, iar Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al RM a declarat recurs la data de 03 februarie 2016.

Materialele pricinii atestă că decizia contestată a fost expediată părților la data de 27 noiembrie 2015, conform scrisorii de însoțire (f.d.107), iar conform ștampilei Inspectoratului General al Poliției, decizia a fost recepționată la data de 04 decembrie 2015, or, alte probe care să confirme contrariul, lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recursul declarat la data de 03 februarie 2016 de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al RM, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al RM, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al RM nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă

că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al RM ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova împotriva deciziei din 27 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală